

Varázsszer

Újjászületés ismétlődő halálból tűzmadárként
Ki mer óceán vizei felé repülni, elúzve a szént.

Mely távoli, de szívünkhöz közeli látomás útjában áll.
Mint minden egyes letört ág, melyek feleslegesek már.

Pici, gyönyörű szemeid nyitva tartsd, kérlek én szépen Téged
De néha hunyd is le azokat, hiszen álom még élet szép része.

Hagyd, hogy nyári szellő gyengéd arcod érintse,
Saját szíved pedig lelked zugát egyaránt melegítse.

Világ lándzsája élén halállal táncolva, bárányok felől
Elárulom, mindnyájan lehunyjuk szemeinket valóság elől.

Néhány hitvány életfolyam során, mindenki legalább egyszer
S valaki már csak kimerültség folytán éjjelenként, varázsszer.

Három napja már, álomban szunnyadtam, megjegyeztem.
Szívem dobbantó impulzust, kis ujjacskák találkozását éreztem.

Két másodperc, két nappal később pedig rám lenéző mosolyra ébredtem
Csak egy álom, de szerény boldogságomhoz elegendő élményre felkeltem.

Fekete talpnyomokat hagyva életem új papírján elindultam
Határozottam, sarkon mint huszár, L-ben lekanyarodtam.

Ember számára útja még tudhatatlan, én mint bástya egyenesen haladok
Kiválasztott desztinációm felé, én mint futó néha keresztül futva vágatok.

Mert ilyen egy igazi vezér, égést s fulladást elkerülve
Tudatosan halad, nyitottan, bátran Földön is repülve.

Remélkezve, hogy egy vezér mit szeretne elér egyszer hiszek ebben
Addig míg a játékot el nem veszem, csakis előre, még erősebben.